

189—192), som kun have opholdt sig her siden 1900, bemærkes, at Nr. 186 har været gift med en dansk Mand, der et halvt Aar før sin Død i 1900 erhvervede svensk Statsborgerret, og at Ansøgerinden straks efter Mandens Død flyttede her til Landet med sine Børn (Nr. 187 og 189—192). En anden Ansøger (Nr. 503) har ligeledes kun boet her i 9 Aar, men da han er gift med en dansk Kvinde og anbefales af Kommunalbestyrelsen, har man ikke ment, at der var Grund til at nægte ham Indfødsret allerede nu.

29 af Ansøgerne have modtaget nogen Understøttelse af Fattigvæsenet, men desuagtet har man fundet at burde medtage dem, idet Hjælpen er ydet i Tilfælde af Sygdom (Nr. 35, 41, 80, 105, 165, 216, 217, 231, 277, 301, 302, 325, 347, 386 og 516), eller det drejer sig kun om mindre Beløb (Nr. 56, 64, 66, 116, 154, 290, 322 og 329); hertil kommer, at Hjælpen i flere Tilfælde er ydet for over 20 Aar siden (Nr. 6, 8, 20, 35, 49, 64, 231, 290, 301, 312, 329, 347, 386 og 516), og de fleste af Ansøgerne have desuden tilbagebetalt den modtagne Understøttelse (saaledes Nr. 32, 49, 56, 64, 66, 105, 116, 154, 165, 216, 290, 301, 312, 315, 322, 325, 329 og 347).

9 af Ansøgerne (Nr. 8, 29, 41, 154, 277, 302, 339, 386 og 516) have modtaget Understøttelser, som ere uden Fattighjælps sædvanlige Virkning i Henhold til Fattiglovens § 44 og § 61, jfr. Lov Nr. 35 af 20. Marts 1901 og Lov Nr. 117 af 27. Maj 1908, samt Fattiglovens § 63, men Udvalget finder ikke, at der bør tillægges disse — som Regel mindre — Understøttelser nogen Betydning som Hindring for Indfødsrets Opnaelse.

2 af Ansøgerne have været straffede, Nr. 137 i Aaret 1886 med en Bøde paa 100 Kr. for Vold og Nr. 233 i 1880 med Fængsel paa Vand og Brød i 2 Gange 5 Dage i Henhold til Straffelovens §§ 100 og 101 (Vold og Fornærmelser mod Politiet), men i Betragtning af Forseelsernes Beskaffenhed og at de ligge saa langt til-

bage i Tiden, har man ment at kunne se bort fra de begaaede Forhold.

7 af Ansøgerne have ikke kunnet opnaa Anbefaling af vedkommende Kommunalbestyrelse. For saa vidt 5 af disse angaar (Nr. 23, 254—256 og 302), har Kommunalbestyrelsen dog ikke ligefrem modsat sig Andragendet. Derimod har Københavns Magistrat ikke fundet Nr. 173 og 301 egnede til at opnaa Indfødsret. Udvalget maa dog billige, at ogsaa disse to Personer ere medtagne paa Lovforslaget; om førstnævnte er der overhovedet intet ufordelagtigt oplyst, og vedkommende har opholdt sig her i Landet i over 50 Aar; sidstnævnte har vel gennem en Aarrække modtaget betydelig Sygehjælp af Københavns Kommune, men da Hjælpen enten ligger over 20 Aar tilbage i Tiden eller er tilbagebetalt, skønnes det ikke, at den ansøgte Indfødsret af den Grund bør nægtes.

Da det ikke af alle de Ansøgere, der ere eller have været Værnepligten her i Landet undergivne, er oplyst, om vedkommende har opfyldt denne Pligt, eller af hvilken Grund det ikke er sket, gentager Udvalget den i Landstingsudvalgets Betænkning forrige Aar indeholdte Henstilling til Indenrigsministeren om, at det paases, at saadan Oplysning foreligger ved alle Ansøgninger om Indfødsret fra Personer som nævnt, ligesom man anser det hensigtsmæssigt, at Bemærkningerne til fremtidige Lovforslag om Indfødsrets Meddelelse komme til at omfatte dette Forhold.

Til Udvalget er henvist et i Landstinget indbragt Andragende fra Ingrid Svendsdotter om at erholde Indfødsret. Andragerinden er født 7. Juli 1847 i Sverige, kom i 1868 her til Landet, hvor hun har opholdt sig siden, bortset fra et Besøg for 4 à 5 Aar siden hos sin Moder i Sverige. Indenrigsministeren har ikke ment at burde optage Andragerinden paa det foreliggende Lovforslag, da hun i Tiden fra Oktober 1883 til Marts 1896 har af Aalborg Kommune modtaget Fattighjælp til et Beløb af i alt 984 Kr., der ikke er ydet paa Grund af Sygdom, og den Aarrække, i hvilken